

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen	v upravnishtvu prejemati:
celo leto K 24—	celo leto K 22—
pol leta 12—	pol leta 11—
četrt leta 6—	četrt leta 550
na mesec 2—	na mesec 190

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (I. nadstropje levo), telefon št. 34.

Izbija vsak dan svojo izvzemni modelje in pramitke.

Inserati veljajo: petstopenjska peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo naročnice, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnice se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto K 25—	celo leto K 28—
pol leta 13—	celo leto K 30—
četrt leta 650	za Ameriko in vse druge dežele:
na mesec 230	celo leto K 30—

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravištvu: Knafljeva ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Ljudska sodba.

»Gospodarsko napredno društvo« šentjakovski okraj je priredilo četrta popoldne ob 3. na Dolenjski cesti v gostilni »pri Ribču« javen ljudski shod, ki je bil nad vse pričakovano sijajno obiskano. — Ker ima »Slovenec« nesrečo, da se vrinejo v njegova poročila o neklerikalnih prireditvah najbrž vsled kake pomoči grde, neklerikalne laži, je poslal na včerajšnji shod svojega posebnega poročevalca. Zato smo prepričani, da bo »Slovenec« poročilo o včerajšnjem shodu — ako bode sploh kaj poročal — tako nepristransko jasno, kakor so jasna ona katoliška načelaki jih zastopa »Slovenec«. Kot krščanski list bode brez ovinkov priznal, da so zborovalci na shodu »Gospodarskega naprednega društva« šentjakovski okraj soglasno obsodili politična sleparstva, ki jih njanja klerikalna stranka pod krinko krščanstva.

Zborovanje otvori predsednik imenovanega društva gosp. Fran Bergant, naglašajoč, da se je shod priredil vsled izrecne želje volilcev šentjakovskega okraja. Bila je tudi želja volilcev, da se na shod povabi deželni odbor in podžupan ljubljanskega gospod. dr. Ivan Tavčar, ki bi naj poročal o zadnjem zasedanju deželnega zbora kranjskega. Pozdravlja v tako mnogobrojnem številu zbrane zborovalce, nakar podeli besedo

gospodu dr. Ivanu Tavčarju.

Viharni klici: »Živio!« in »Živio dr. Tavčar!« se kar niso hoteli poleči. Poteklo je precej časa, predno je mogel govornik pričeti s svojim govorom. Izvajal je sledeče: Slavni shod! Svoj govor moram spraviti nekoliko v zvezo z govorom na shodu, ki ga je nedavno priredila naša politična nasprotnica menda v Hrušici. Tam je nastopil kot govornik tisti novi prerok, na katerega je ponosno vesoljno naše klerikalstvo, (Klic: »Trdoglav!«) tisti prerok, ki razširja med našim narodom sovraštvo, tisti prerok, ki trdi, da Kristus sam zahteva, da se mora političnega nasprotnika uničiti. To je najnovejša katoliška vera, ki pa nima s Kristusovi nauki prav nič skupnega. Vedno smo slišali, da je Kristus učil:

»Ljubite svoje sovražnike!« Zdaj pa se oglašajo med onimi ljudmi, ki pravijo, da so edino pravoverni kristjani, preroki, ki trdijo, da je Kristus rekel: »Ubij svojega nasprotnika!« Ako se začno katoliški stranki tako grdo mešati pojmi krščanstva, je to znak njenega bližajočega se propada, je to znak, da je že globoko v nji vkoreninjena kal bolezn. Žalostno pa je, da zagovarjajo politično vero, kakršno uče razni Terseglavi, katoliški duhovniki, ki bi morali biti oznanjevalci Kristusove vere, še žalostnejše pa je, da to rokovnjaško vero blagoslovja naš škof. Če vse to natančno pomislimo, moramo priti do zaključka, da v klerikalnih glavah ni vse v redu.

Kakor vam znano, so prinesli listi vest, da je klerikalna stranka izposlovala za škofa pol milijona kron državnega posojila, in sicer proti 1% obrestovanju. Ne rečem, da bi škof ne bil potreben in da bi ne rabil denarja; morda se res nahaja v položaju, da ne ve niti nazaj, niti naprej, toda stranko postavlja ta njen uspeh v čudno luč. (Klic: »Škofu izposluje milijone, volilec dajejo — obljube!«) Znamo vam je, da je država napram Slovincem skrajno skopuha; prizadevati si moramo na vse kriplje, ako hočemo od te države kaj dobiti. In čisto gotovo je, da vlada radi tega škofovega posojila ne bo niti za vinar na slabšem. Kadar bodo klerikalni poslanci zahtevali, (Klic: »Saj ne bodo zahtevali!«) torej če bodo zahtevali kako podporo za po povodnji trpeče Barjane, ali kako podporo za kmete, tedaj bodo rekli gori na Dunaju: »Ja božjo voljo, kaj pa še hočete?! Saj smo vendar vašemu škofu pred letom odpisali toliko in toliko stotisoč kron na davku; saj smo mu vendar še pred kratkim dali pol milijona kron proti enodstotnemu obrestovanju! Kaj vendar hočete še več? Slovinci res nimate nikoli zadosti!« Kar bi imeli dobiti kmetje, to je dobil naš škof. (Klic: »Ki denarje je!«) Kmetje so zadovoljni z obljubami. (Klic: »Saj ne bodo dolgo!«) Škof se hoče izkazati hvaležnega na ta način, da bo še nadalje razširjal rdečo knjižico, kar se že sedaj skrivaj godi. Zdaj namerava izdati še več knjižic enake vsebine, in sicer za dekleta posebej in za mladeniče posebej. Na ta način bo pohujšal (Klic: »Zakaj pa je Studenec!«) na stotine otrok, ka-

terim se doslej niti ne sanja, kakšen je razloček med moškim in med žensko. Če ima škof res ta namen, ga bo tudi izvršil, kajti on je svojeglavec, ki si ne da ničesar dopovedati. Druga ne moremo storiti, kakor da prosimo sv. Duha, da nekoliko posveti v njegove možgane, in da mu odločno povemo, da njegov poklic ne tiči v tem, da bi pohujševal slovenski narod. (Klic: »Gotovo ne!«)

Kamorkoli se ozremo, povsod vidimo gniloba na naši klerikalni stranki. Ta gniloba bi lahko postala našemu narodu skrajno škodljiva. Upati pa je, da bo narod spoznal nevarnost, ki mu preti od sprijenega klerikalizma in bo pokazal hrbet ljudem, ki zlorabljajo vero in izkoriščajo nevedne ljudi.

Klerikalci se bahajo, koliko so stori in koliko so dosegli (Klic: »Za škofa!«) v deželnem zboru. Ker se bo o zadnjem zasedanju deželnega zbora razpravljalo še na več shodih, hočem danes poročati le o nekaterih važnejših stvareh.

Konstatiram predvsem, da naša nasprotna politična stranka doslej ni prav ničesar dosegla. Noben zakon, ki ga je sprejela v deželnem zboru, še ni dobil najvišjega potrjevanja. Vse njeno delovanje je bilo grozno malenkostno (Klic: »Strankarsko!«) in silno pozorno. (Klic: »Sušmarko!«) Večina v deželnem zboru ne pripozna pravice do obstanka političnemu nasprotniku. Ona stoji na stališču gospoda Tersegla, da se mora političnega nasprotnika ubiti. Ne pomisli pa čisto nič, da je njeno delovanje škodljivo slovenstvu. Tista ostudna gonja proti Ciril - Metodovi družbi se je pričela že v deželnem zboru kranjskem. (Klic: »Čujmo, čujmo!«) Da v deželnem zboru kranjskem se je dal naš šolski družbi prvi udarec. Družba je dobivala od dežele redno podporo, ki je pa zadnja leta izostala. Ko se je šlo pri zadnjem zasedanju za to, da se izplača podpora za nazaj, so slovenski (Klic: »Nemškutarški!«) klerikalni poslanci izjavili: »Za nazaj ne damo nič, za naprej pa tudi nič!« Tako so klerikalci (Klic: »Izdajalci!«) z veliko samogoltnostjo pogoltnili svojo besedo. (Klic: »Ki jih bo še zadavila!«) Če jim to dela čast, (Klic: »Sram naj jih bo!«) je seveda drugo vprašanje. Družba sv. Cirila in Metoda je doslej v polni meri vršila svojo nalogo, in dasi jo

imamo mi v rokah, sem prepričan, da ni še niti ene duše snedla katoliški cerkvi. Zato je pa nesramno in podlo, da jo hočejo v imenu vere uničiti ljudje, ki pravijo, da so Slovenci. (Ogorčeni klici: »Škandal! Sramota! Iskarijoti!«) Katoliška stranka v deželnem zboru je bila prva, ki je napadla našo šolsko družbo, in s tem dala takorekoč povelje na splošen napad. To je treba pibiti, da se ohrani slovenski zgodovini.

Klerikalna večina pa je kazala tudi brezmejno sovraštvo do naše slovenske napredne Ljubljane. Za ljubljansko mesto ni dovolila prav ničesar. Odrkla je vsako podporo višji dekliški šoli, o kateri je vendar vsakdo prepričan, da je potrebna in koristna. Tudi obrtna šola ni deležna klerikalne milosti; tudi njej so odrekli vsako podporo, dasi bo koristila deželi ravno tako kot ljubljanskemu mestu. Klerikalci predbacivajo nam, da ničesar ne storimo za obrtnike. Pri obrtni šoli pa se je izkazalo, da so oni tisti, ki imajo za obrtnika polna usta besed, ako pa je treba v dejanju pokazati svojo ljubezen, tedaj pa brez sramu izjavijo: »Za obrtnika ne damo nič!« Ljubljancem naj sam plača! Da, ljubljanski mešan bo plačal, zato bo pa pokazal klerikalnim hinavcem vrata, kadar bodo hodili okrog njega. To postopanje se bo klerikalcem še grdo maščevalo, (Klic: »Bo se, bo!«) ker je krivično; vsaka krivica pa se prej ali slej maščuje.

Kakor znano, so klerikalci nameravali izvršiti atentat na žepu ljubljanskih meščanov z novim cestnim zakonom. Tega cestnega zakona pa si niso upali spraviti v deželnem zboru v razpravo. Poskušali pa so na drug način udariti nepokorno Ljubljano. Izmislili so si nov občinski volilni red, ki ima izključno samo ta namen, da vrže Ljubljano klerikalcem v roke (Klic: »Saj je ne bo!«). Toda klerikalna drevesa v Ljubljani ne bodo zrasla do neba! (Klic: »Nikdar!«) Ta Ljubljana, kakoršna je zdaj, in taka bo tudi v bodoče, ne bo nikdar padla na stališče kmečkih vasi. Zakon, kakoršnega je skrpucala deželnozborska večina glede občinskega volilnega reda je tak, da absolutno ne more dobiti najvišjega odobrenja. Klerikalci so si pač mislili, če po poštenosti pota ne pridemo do cilja, pa poskusimo, če s krivico ne dosežemo tega, po čemer

hrepni naše pošteno srce. (Klic: »Politični sleparji!«) In tako so zvalili za Ljubljano tak občinski volilni red, kakoršnega nima nobeno mesto v Avstriji. Po tem klerikalnem načrtu je možno ljubljansko občino skrečiti ali pa razširiti po vsem Posavju in po vsem Barju doli do Rudnika (Klic: »Saj ni iz gumilastike!«) kakor bi ravno kazalo klerikalnemu deželnemu odboru. Če bi bil klerikalni zakon potrjen, potem bo deželni odbor svojevotjno trgla kmečke občine ter jih bo priklopil Ljubljani. To se bo vršilo od volitve do volitve toliko časa, da bo imela Ljubljana toliko kmečkih volilcev, da bodo ti popolnoma majorizirali ljubljanske meščane. Volilno pravico bi imeli vsi oni, ki imajo slučajno v ljubljanski občini kako parcelo. Ti volilci, ki nimajo v Ljubljani prav nikakega interesa, pa bi po novem volilnem redu ne volili v tretjem, marveč v drugem razredu. Je pa še nekaj drugega. Če ima kdo kako njivico v ljubljanski občini, jo lahko razdeli med 20 svojih sorodnikov ali prijateljev in vseh teh 20 »posestnikov«, na katere pride davka morda en vinar, bode imelo volilno pravico za ljubljanski občinski svet in sicer v drugem razredu. (Ogorčeni klici: »To je klerikalna lumparija!«) Da se bo tako delalo, o tem smemo biti prepričani. Bodo že klerikalni kolovodje v Ljubljani gledali na to, da dobi taka parcela čim največ lastnikov volilcev. Saj so imeli klerikalni poslanci samo to pred očmi, kako pomnožiti število klerikalnih volilcev v Ljubljani. Kar je klerikalna deželnozborska večina sklenila glede občinskega volilnega reda za Ljubljano, ni prav nikaka umetnost. Dotični klerikalni zakon je za Ljubljance sramoten in krivičen, zato noramo najodločneje ugovarjati, da bi nas majorizirali volilci s Posavja in z Barja. (Klic: »Posaveci naj volijo doma! Mi tudi ne hodimo k njim!«) Protestirati moramo najodločneje tudi proti temu, da hočejo imeti klerikalci samo tri volilne razrede, do čim so povsod po Avstriji štirje volilni razredi. O tem se bo govorilo še na drugih shodih. O imenitnem zakonu ima tudi ljubljanski občinski svet izdati svoje mnenje. To mnenje bo tako, kakršno zasluži v naglici skrpucana klerikalna nesramnost. Tudi o tem se bo še mnogo govorilo na ljubljanskih shodih.

LISTEK.

Malomesten dogodek.

Spisal M. P u g e l j.

»Tukaj bi se bralo in uživalo!« je vzklila lepa tujka, gospodična Beatrika, ko je našla zadaj v gozdu za letoviščnim parkom kat koteček, ki ji je bil posebno povelji: »Vi prekrbite povesti in pesmi, jaz prinesem zase pleten stol s svojega balkona in za vas podnožnik. To bo krasno!«

Gospodična Beatrika se je nena doma navdušila in zažarela v svoja lepa in zametna lica, njen spremljevalec, državni uradnik Podbregar, pa se ji je ravnotako čudil, kakor ob vsaki taki priliki, ko se je navduševala za literaturo. »Kaj takega!« — je mislil sam zase — »kaj takega! Kdo je doživel nekaj sličnega? Tako imenitna, tako krasna dama kakor Beatrika, pa se navdušuje za literaturo! Poglejte!«

Govoril pa je drugače: »Res je!« — ji je pritrjeval. »Vaš okus je takorekoč moj okus! V tem prijetnem gozdnem kotečku, v tem zdravem hladu smrečjih in borovih senc bo krasno presedeti nekaj umetniškega uživanja polnih in prijaznih ur!«

»Da, da!« — se je zavzemala gospodična, še vedno stala na mestu in

ogledovala mali gozdni prostorček sredi mladih borovcev, držala z veliko gracijoznostjo in s tenko in rožnato roko svetlo krilo ravno prav visoko in ravno toliko, da se je bahal izpod njega svetli in okusni ozki čelvelj, ozirala se s svojimi temnimi očmi v svojega spremljevalca in ga udarila na zadnje s košato rdečo vrtinico hudomušno po licu.

»Vi preskrbite knjige! Jaz ne poznam vaše literature! Zanima me, rada bi se z njo seznanila!«

Državni uradnik je bil na tihem v zadregi. Spomnil se je, da nima doma prav nobene beletristične knjige razun »Slovenskega šaljivca«, ki ga je prebral svoje čase ob večerih, ko ni mogel takoj zaspati, in vselej takrat, kadar se je odpravljal v kakšno družino. Prav mu je hodil ob takih časih. Šal se je nalezal iz njega in dovtipov kakor na solnčnem pažniku vol obadov; že vnaprej se je prismejal v družbo in se zavedal tiste imenitne vioge, ki čaka nanj nekako tako, kakor duša na odrešenje. Samo ugodnega trenutka je bilo treba, samo da je površno občutil pravi veter, pa je bruhnil s pričenimi dovtipi na dan kakor vulkan z lavo.

Ali pri gospodični Beatrici so se vsi enaki poizkusi izjalovili, »Slovenski šaljivec« se je izkazal nenavadno slabo. Gospod uradnik je povedal dovtip in se ob koncu obrnil stran in na ves glas zakrohotal. Ko se je ozrl po gospodični, je videl, da je mirna in nevesela.

»Star dovtip!« — je dejala in zamahnila z roko.

»Veste, kaj je največja smola!« — je pričel uradnik znova. »Kaj?« — je vprašala.

»Če je človek nahoden, pa pozabi robec doma!« —

Zopet se je zasmejal na vse grlo, a gospodična je ostala resna.

»Res?« — ga je vprašal in obrgovala rožo.

Jezilo ga je, premislil je, kaj premore najboljšega njegova zaloga, in še tisto je povedal.

»Kmet lovi na prepovedanem kraju na gliste ribe!« — je pravil — »pride stražnik in reče: Ali ne veste, da je prepovedano na tem mestu loviti ribe?« — Kmet odgovori: Saj ne lovim rib, jaz učim gliste plavati!«

Zopet je izostal uspeh in zaželjeno veselje, gospodična je povedala, da je te že čitala, gospod uradnik je obsedel in onemel tik nje na klopi, kakor človek, ki mu zmanjka misli in besed. Kaj bi napravil, prosim vas, kaj bi povedal, kako bi se razgovoril na tak način, da bi postala gospodična Beatrika nanj pozornejša in radovednejša, kakor je bila? To je bilo njegovo resno stremiljenje, njegov cilj, njegova »luč med daljnimi oblaki«, kakor je razložil sam sebi že po stokrat ob poznih in samotnih nočnih urah. Vezalo ga je nanjo nekaj takega, nekaj močnega, silnega in vročega, kakor do tistih časov še na nobeno drugo.

Včasih se je spomnil sredi pisan-

niških ur, sredi dolgočasnega in enakomernega dela nenadoma, da bi obhajal z njo svatbo, odšel z njo na poročno potovanje in tam bi bila oba skupaj kar tako-le sama med seboj in tiha izba in noč in vse prijetno in on in Beatrika in brez klobuka na glavi in sploh brez tega in onega in prav naravno in podobače. Speklo ga je vselej občutno speklo nekje zgoraj v glavi, ali spodaj globoko in nemara prav na dnu duše, kadar so ga obšle take misli. Ali z Beatriko so bili veliki križi in težave. Ona je bila izobražena, pred vsem na tak način olikana, da je bilo z njo popolnoma nemogoče se tako pomeniti in pozabavati, kakor je bil to slučaj pri drugih dekletih in damah tistega kraja. Pri njej je bilo treba vedno in vedno, od prve besede pa do zadnje besede le misliti in misliti. Če je takole gospod uradnik znil in bleknil, baš kar mu je padlo tisti hip v možgane in zdrknilo istočasno z jezika, pa je postalo ponavadi nerodno in tesnobno v družbi, nekakšna tiha in sitna zadrega se je pojavila, gospodična Beatrika se je smehljala, gospod uradnik je pokašljaj zardel prav do las in zadaj do tilnika nazaj, izkazalo se je, da je molčanje mnogo boljše kakor ne vsestransko premišljeno in pretehtano govorjenje in po takih prilikah se je vračal uradnik vedno z rdečimi ušesi od svoje oboževanke v stanovanju.

No, pa to bi še vse bilo, to bi se še prenašalo, človek ni od železa, po-

sebnost še takrat ne, ko je zaljubljen, odvisni se tega in onega in tudi raztreseni in nepremišljeni besedi bi se odvadil. Ampak — kar je bilo najhujše, kar je bilo nekaj nepričakovane in obenem groznega, to je bil poseben in čudni slučaj, da se je zanimala gospodična Beatrika za literaturo. In to za vsako literaturo in jo tudi poznala. Gospodu uradniku se je včasih zdelo, ko je to zoprno resnico premišljal in premeleval, da je morala pričeti gospodična takoj po rojstvu, torej že v zibelki in na materinih prsih, s čitanjem. Zdaj je bila še mlada, komaj nad dvajsetimi leti in — vrag ga znaj! — Kako bi pa bilo drugače mogoče, da bi vse prelistala in prečitala, kar ji je hodilo po mislih in spominih. Ta hip, recimo, je govorila o imenitem Rusu, ki je spisal ducat knjig, pesni drame — »Ali vam je znan?« — Takoj za njim se je domislila na slovi-tega španskega dramatika, ki je dobil neke svetovno nagrado — neke na Koroškem, Tirolskem ali Danskem — vrag ga vеди, kaj imajo za take stvari denarje! — S Španskega je zašla naenkrat na Angleško in se popečala z nekim nad vse mere duhovitim človekom, ki se piše Wilde, izgovori pa Ueld — »Vam so gotovo znana njegova dela?« —, z Angleškega smo odmarširali naravnost na Japonsko, kjer je po njenih besedah cvela pred stoletno leti ravno taka izvrstna lirika, kakor zdaj pri nas (Dajle priložiti!).

Volilci naj svojih poslancev ne zapuste; (Klici): »Jih tudi ne bode« naj jim zaupajo, kakor doslej. Bodimo vsi ene misli, in Ljubljana ostane napredna kljub vsem klerikalnim nasakom. Ljubljana ni poklicana, da bi postal njen župan kakor Tersegelj, ki bi v smislu novodobnih krščanskih nauk mučil na Mestnem trgu slovenske naprednjake. (Burni živio-klici in razni klici namenjeni novodobnim prerokom).

Na to govornik še omenja, da se neki klerikalni solniki protivijo zidanju šol na Prulah in na Ledini, da pa je tisto protivljenje brezuspešno. Na Prulah se šola lahko začne zidati že letos, kajti ves potreben denar je že nabran in naložen v hranilnici. Zgradil se bo seveda tudi most z Opearske ceste na Prule. — Živahno ploskanje in hrupni klici: »Živio dr. Tavčar!« so pač pričali, da je zaupanje volilcev do svojega poslanca ostalo trdno, kljub vsem ostudnim napadom v katoliškem listu.

Nato poroča g. Bergant o uspehu deputacije, ki je šla k deželniemu predsedniku baronu Schwarzu radi zidanja ljudske šole na Prulah. Gosp. predsednik je rekel sledeče: »Lahko poveste volilec, da šola pav gotovo dobi. Akti so pred kratkim došli na deželni solski svet, ki bo takoj rešil to zadevo.« Obvestilo je bilo z odobravanjem sprejeto.

V imenu zbranih volilcev izreka g. Post deželniemu odborniku g. dr. Tavčarju iskreno zahvalo za temeljito poročilo. — Nato prečita g. Post sledečo resolucijo:

Zborovalci, zbrani na shodu pri Ribiču dne 27. februarja 1910 izrekajo deželniemu poslancu slovenske napredne stranke popolno zaupanje, obsojajo gonjo proti družbi sv. Cirila in Metoda, katere gonja so je pavzaprav s tem pričela, da je klerikalna večina v deželnem zboru tej družbi odrekala običajno podporo. Končno zahteva shod, da naj se šola na Prulah in most z Opearske ceste na Prule prične čim prej graditi. Resolucija je bila soglasno sprejeta.

K besedi se priglasi g. župnik Berce. Pravi, da ga je sivočasno napadel neki list, češ da je na shodu v Šiški govoril nepremišljeno. Kakor takrat v Šiški, povdarja govornik tudi na današnjem shodu in sicer dobro premišljeno, da je duhovščina narodna, toda terorizirana. Daj, duhovščini svobodo, in videli bode, da bo na slovenski zemlji toliko Ciril-Metodovih podružnic, kolikor je poverjenih Mohorjeve družbe. Politika znane stranke deluje s terorizmom, demoralizuje in raznaroduje. Dokaz: Ciril-Metodova družba je vprašala nekega župnika, če bi ne kazalo v njegovi župniji ustanoviti podružnice. Župnik, dasi naroden človek, je prosil, naj se nikar ne ustanavlja podružnice, ker bi jo moral vsled naročila iz Ljubljane najostrejejsje pohijati, če tudi s krvavečim srcem. Župnik je obljubil, da plača iz svojega dohodka, ki bi jih imela podružnica, samo da se mu ne bo treba bojevati proti Ciril-Metodovi družbi. Stranka deluje demoralizirajoče. Dokaz: V javnosti se oglašajo neki kapljani, ki priznava, da je sicer prejemal podporo g. dr. Tavčarja, a ta jo je dolžan dati, ker so ga podpirali duhovniki-soročniki. Dosedle temu bi moral g. dr. Tavčar odpreti svojo hišo in shrambo in blagajnico vsakemu, kdor obljubi, da gre v lemat. Nasproti pa mora zopet tisti kaplan podpirati napredne dijake, ker je prejemal podporo iz naprednih rok. Ker je dotični kaplan obžaloval, da je prejemal podporo pri g. dr. Tavčarju, zavrnil ga je govornik, češ, da bi brez imenovane podpore ne bil nikdar dušni pastir, ampak bi bil ostal — kravji pastir. Taki nevažneži odbijajo podporo potrebnim dijakom. — Mestni zastop Ljubljanski je v zadnji občinski seji sklenil, kar je pač bila želja vsakega Ljubljancina: imenoval je g. dr. Ivana Tavčarja častnim mestancom Ljubljanskim. Živio ta slovenski zastop, živio najmovejši častni mestanec Ljubljanski! — Burno ploskanje in klici: »Živio dr. Tavčar! Živio župnik Berce!« so sledili navdušenim besedam govornikovim.

Predsednik g. Bergant zaključil shod s pozivom, naj se volilci odzovejo vabilu društva vselej v tako mnogobrojnem številu, kakor so se odzvali danes.

Tako se je izvršila včeraj na javnem ljudskem shodu obsodba one stranke, ki se je dokopala do moči samo s pomočjo zlorabe katoliške vere, ki jo zdaj tako frivolno pači in zavija: Tež obsodbi bodo sledile druge, dokler končno ves narod ne obsodi in ne požene ljudi, ki zatirajo, da so Kristusovi, v resnici pa so pomočniki satanovi.

Predsednik g. Bergant zaključil shod s pozivom, naj se volilci odzovejo vabilu društva vselej v tako mnogobrojnem številu, kakor so se odzvali danes.

Tako se je izvršila včeraj na javnem ljudskem shodu obsodba one stranke, ki se je dokopala do moči samo s pomočjo zlorabe katoliške vere, ki jo zdaj tako frivolno pači in zavija: Tež obsodbi bodo sledile druge, dokler končno ves narod ne obsodi in ne požene ljudi, ki zatirajo, da so Kristusovi, v resnici pa so pomočniki satanovi.

Na prednjaki, prispevajte za Narodni sklad!

Družbani zbor.

Rekrutna predloga v poslanski zbornici. — Glasovanje Jugoslovanov. — Novi opravičniki.

V sobotni zbor je poslanska zbornica rešila rekrutno predlogo v drugem in tretjem branju po sedemurni debati, ki pa je bila ves čas mirna in stvarna. Med drugimi je posl. Udril govoril o antimilitarističnem gibanju med Čehi in sploh Slovani in pojasnjeval njega varke. Dejal je, da je temu varok vlada sama, ki povsod, kjer more germanizira in zatira slovensko prebivalstvo, pa hoče, da bi jo to prebivalstvo potem ljubilo. Antimilitaristično gibanje se da odstraniti edino s objektivnostjo in pravičnostjo proti vsem narodom. — Posl. Klofáč kritizira, da je poslanska zbornica bila sklicana v prvi vrsti zato, da reši rekrutni kontingent. Peča se s českim deželnim zborom. Govori o dobavi mesa za vojaštvo v Pragi in slednjič kritizira postopanje oblasti v praškem antimilitarističnem procesu. — Oglasil se je k besedi tudi minister Georgi; obžaloval je, da še ni izdelan novi brambni zakon in vojaški kazenski red; naznanja, da se bodo vršili poljedelski kurzi v desetih posadkah, v katerih se bo poučevalo v materinskem jeziku udeležnikov. — Slednjič poudarja potrebo telesne vzgoje šolske mladine. — Pri glasovanju je dobila rekrutna predloga 191 glasov, proti nji pa jih je bilo 121. Za so glasovali med drugimi tudi slovenski klerikaleci, ki so na ta način menda hoteli dokumentirati svoje opozicijsko stališče, proti pa socialni demokratki, Rusini, češki agrarci in češki radikaleci. Člani slovenske - hrvaškega kluba so pred glasovanjem odšli iz dvorane.

K sklepu seje se je dogodilo nekaj, kar ima lahko še dalekosežne posledice. Po novem opravičniku ima predsednik poslanske zbornice pravico, postaviti razpravo o nujnih predlogih na konec seje. Te pravice se je predsednik že zadnjič poslužil pri razpravi o Grafenauerjevem nujnem predlogu glede protislovenske gonje na kolodvorih in železnicah na Koroskem. V soboto pa ni hotel več nalagovati razprave o tej stvari, češ, da je zbornica že trudna. O tem se je razpredla debata in slednjič je posl. Prochaska predlagal konec seje, ki se je tudi sprejel. S tem se je ustvaril prav resen prejšnji; najprej se sklene, da sme predsednik — če se proti temu ne oglasi nadpolovična večina — odložiti razpravo o nujnih predlogih na konec seje, in zdaj večina sklene konec seje pred to razpravo. To se seveda lahko zgodi kadarkoli in s tem je popolnoma nemogoče postalo, da bi manjšina proti volji večine postavila na dnevni red kako nujno zadevo. Poslanci lahko tavi, kajne nujne predloge kakor se jim ljubi, da se pa o njih razpravlja, to je popolnoma v rokah večine.

Združenje nemških strank. — Resolucija »Poljskega kola«.

Iz Dunaja se z dne 26. t. m. poroča: Tu se je danes izvršilo združenje nemških svobodnomiselnih strank; o tem se je izdalo oficijelno poročilo, v katerem se konstatira, da je bila ustanovitev »Nemške narodne zveze« sklenjena soglasno, in da so v odbor bili izvoljeni posl. Chiari, Damm, Gross in Sylvester. Odbor je, kaj nato imel sejo in je izvolil posl. Chiarija predsednikom. — »Zveza« ima 77 članov. — Vzrok tega združenja ni teško iskati. Je to na eni strani strah pred krščansko - socialno - slovensko večino — saj ima strah velike oči, posebno še, če je z njim združena slaba vest; na drugi strani pa seveda želja po čim večjem vplivu in moči. Imena, ki stoje na čelu nove »Zveze« pojasnjujejo že obenem tudi, kakšen bo njen program: boj proti upravičenim zahtevam slovenskih narodov, sploh proti vsemu, kar je slovenskega, boj za nadaljno krivično nadvlado nemške manjšine nad slovensko večino. — Se ena stvar je karakteristična in vredna, da se omeni: z ustanovitvijo »Zveze« so izginiti zadnji ostanki starega židovskega laži - liberalizma. Vse tri nemške svobodnomiselnosti stranke, ki so se pravkar združile — nemški radikaleci, nemški agrarci in nemški liberalci — so antisemitske.

Kot nekakšna protiutež združenju nemških strank skoro vpliva resolucija »Poljskega kola«, ki je bila po tridnevni debati soglasno sprejeta v petkovi seji in ki se glasi: »Poljsko kolo« vztraja pri svojem prepričanju, da je sestava in izpeljava delavnega programa za parlament v tesni zvezi z rekonstrukcijo kabine in da je vsled tega treba zahtevati tako rekonstrukcijo, ki bi omogočila delavnost poslanske zbornice in določitev nje delavnega programa. — Ta poljska resolucija je nad vso važna, kar kaže, da so Poljaki morali vendarle sprevideti, da tako kakor doslej ne gre več dalje in da predvsem nikakor ne gre, da bi Poljaki pomagali držati umotno nem-

sko nadvlado v Avstriji in da mora priti večina, ki odgovarja razmišljenim razmeram in obenem s tako večino temu primerna prenova kabine.

Posl. Stapinski in »Slov. Enote«.

Včerajšnji pravičnik »Nar. Listy« pišejo sledeče: V političnih krogih že davno ni bila tajnost, da je sprememba posl. Stapinskega v razmerju k »Slovanski Enoti« povzročila prisilna likvidacija gališke parcelacijske banke, na katere čelu je stal posl. Stapinski. Danes to javno oznanjuje »Slovo Polakie«. V polemiki s Chéradamom piše, da se branitelj posl. Stapinskega niti ne zdi, da ga je (Stapinskega) od »Slov. Enote« odtrgalo »ameriško pojmovanje realne politike«. Na Poljskem nagli skok gosp. Stapinskega nikogar ne preseneti. Politiko podpredsednika »Poljskega kola« je vodil padec parcelacijske banke. To resnično je treba povedati javno, četudi bi ne bila vsakemu prijetna. Lansko leto je posl. Stapinski vedno napadal finančnega ministra, da bi ga prisilil, dovoliti sredstva za rešitev parcelacijske banke. Nazadnje se mu je posrečilo v avgustu skleniti dogovor z Bilinskim; toda za rešitev banke je bilo že prepozno. Banka se ni dala več rešiti. Zato je (kakor trdi »Slovo Pol.«) posl. Stapinski našel »Slovansko Enoto« v opoziciji, da bi bila poslanska zbornica razpuščena in da bi se nove volitve izvršile pred očitnim padcem banke. Toda reforma opravičnika je prekinila njegove račune. Koncem meseca decembra je bila parcelacijska banka na kupu in članom upravnega odbora je grozila kazenska preiskava, če ne najdejo o pravem času denarja in če začne državno pravdnishvo preiskavati nepravilnosti v vodstvu banke. Posl. Stapinski se je s svojim »ameriškim realizmom« obrnil tja, kjer je našel denar in nezakajnost. Ideja slovenske vzajemnosti je od tega trenutka postala zanj šop slame... Razlaga »Slova Pol.« je žalostna, ampak žalibog resnična — dodajajo »Nar. Listy«.

Rusija in Balkan.

Z Dunaja 26. februarja: Medtem, ko se dogovori za zblizanje med Avstro - Ogrski in Rusijo vlečejo že cele tedne brez vsakega vidnega uspeha in prav v dneh, ko se mudi minister Aehrenthal v Nemčiji, je obiskal bolgarski kralj Ferdinand ruskega carja v Petrogradu. Jasno je, da to potovanje nima le značaja vljudnosti, temveč da se za njim skriva mnogo več: v Petrogradu se obravnava te dni pereče macedonsko vprašanje. Razmere v Macedoniji potrebujejo — o tem je vsaka beseda odveč — korenite reforme; treba je povrniti deželi mir in red, ki je potreben za urejeno pravno življenje in za kulturni razvoj. Vprašanje je le to, na kak način naj se te reforme izvrše: ali proti volji Turčije eventualno z mečem v roki, ali pa v sporazumu s Porto na mirnem način. Vse kaže, da si Rusija želi mirne rešitve macedonskega vprašanja, sicer bi ne povabila na petrogradsko posvetovanje tudi turškega poslanika na carskem dvoru. V kratkem obiščeta Petrograd tudi srbski kralj Peter in črnogorski knez Nikola; to bo pač le še zvišalo pomen posvetovanj, ki se pravkar vrše v Petrogradu. Nadvse interesantno je, kar je povedal bolgarski zunanji minister Paprikov dopisniku lista »Birsheviya Vjednostij«; dejal je med drugim: »Bolgarija si želi odkritih in prijateljskih odnosov s Turčijo. Vendar je situacija na Balkanu nekoliko vznemirljiva, in za prihodnost ni mogoče jamčiti. Bolgarija mora biti za vse slučaje pripravljena... Nevarnost grško - turške vojne je na vsak način tu... Splošna situacija je vsekakor zelo vznemirljiva in čuti se, da je nujno treba v varstvo balkanskega mira korenitih ukrepov.« — Ministrski predsednik Malinov je skušali te izjave nekoliko omiliti; dejal je dopisniku istega lista med drugim: »Položaj na Balkanu ni tako slab kakor mnogi mislijo. Kar se tiče Macedonije, upamo mi Bolgari še vedno, da bodo Mladoturki ustanovili pogoje za več ali manj vzdržljivo življenje kristjanov. Mi Bulgari se ne moremo prav nič vtikati v notranje razmere, da bi se ne zanimali za položaj naših rojakov. Balkanska federacija je od uresničenja še zelo oddaljena. Bolgarija z velikim zanimanjem zaslučuje pogovora med Avstro-Ogrski in Rusijo in smatra za svojo glavno nalogo zopetno ureditev normalnih, po anekstiji Bosne razdrhtih razmer med obema vladama«.

Kako »Gorica« pere — zamorca. Kakor smo že poročali, se je bil »dični« goriški klerikalni deželni poslanec, deželni odbornik, c. kr. sodni svetnik itd., itd. — vsilil na zborovanje agresivnega in našemu narodu najvsovranejšega društva »Lega Nazionale«, od koder so ga na njega politični zavezniki — Italijani — postavili na — hlev, namreč vrgli so ga enostavno iz zborovalne dvorane. To je bil čin, katerega obsoja vsak pošten Slovenec in sramujejo se ga v dnu svojih grušnih duš tudi klerikaleci sami. — Ali poslušajte, kako zagovarjajo in opravičujejo klerikaleci ta sramotni čin! — »Gorica« namreč piše, da je dr. Stepančič le pomočnik prišel v omenjeno dvorano, misleč, da se vrši tam — socialdemokratsko predavanje. — Temu navzornemu izgovoru vemo, da niti »Gorica« ne veruje! — Dr. Stepančič je prav dobro vedel, kaj se godi v dotični dvorani ali je to v svoji »sveti« naivnosti, misleč si: saj smo vendar slovenski klerikaleci in italijanski liberalci politični zavezniki, zato prav lahko stopim tja noter! Vidi bog, če ni Stepančič nameraval v svoji navdušenosti še enkrat glasovati za italijansko univerzo v Trstu! — »Gorica« naj le kar pere »zamorca«, ali ta je prejkoslej — črn! — Fakt je in ostane, da je šel »dični« klerikalni deželni poslanec, deželni odbornik in c. kr. sodni svetnik dr. Stepančič na zborovanje irredentističnega društva »Lega Nazionale«, od koder je bil pa ven vržen. Radovedni smo, kaj bi klerikalni hinaveci pisarili in rjaveli, ako bi se kak napreden poslanec tako daleč spozabil.

Nemci besne. Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

V. Seviš), Umetniški svet za Kranjsko se ustanovi po načelu: Člani so: celni deželni odbor, ordinarijat, »Slovenska Matica«, »Leonova družba«, »Muzijsko društvo«, društvo za krščansko umetnost, Mestna občina Ljubljanska, Mantuani vitez Strahl, vitez Gutmannsthal, Zadnikar, grof Pötnerski, Stejska, baron Schwegel. Predsedoval bo deželni glavar. — V občini Velika vas, okraj Kamnik, se odda gradba desetih kapnic g. Ivanu Stranu iz Radomelj pod pogojem, da se zavežejo interesente, glede svojih prispevkov. Gradba vodnjakov za vas Gosd pri Trziču se odda g. Frančarju iz Poženja pri Cerkljah. Planinskemu društvu se izplača 6000 K. Mesto deželnega živinorej-skega nadzornika se razpiše s plačo šestega razreda. Istotako se razpiše mesto deželnega sadjarskega nadzornika s plačo sedmega razreda. Gosp. Ivan Rataj je imenovan provizorijem učiteljem na Grmu. Gospodinj-ska šola na Vrhniki se odpre s 1. aprilom. Železniški častni občinarji dr. Šusteršič, Demšar, dr. Krek in Jarc se potrdijo pri kot ne največ iz razloga, ker se potrebujejo za bodočo občinsko volitev!

Na adresu »Mira«. Kot vnet rodoljub čitam prav rad naše liste iz omejenih krajev. Pazno zasledujem gibanje in življenje Slovencev ob me-jah. Veselim se z njihovim napredkom in žalostim v dnešnih nazadovanjih. Boli pa me duša, kadarkoli čitam bodisi v tem ali onem listu otročji ku-javi pojav, ki dokazuje nezrelost ali pa svojevrednost političnih voditeljev, ki iščejo vsepovsod svoj lastni »Jaz«, deveta briga pa jim je sreča celokupnega naroda. — Tako je prinesel »Mira« v svoji 9. številki, tak trmast, otročje kujač članek zoper družbo sv. Cirila in Metoda. — Bil sem navzoč pri zadnji jeseniški skupščini, ter sem poslušal vse obravnave. Povabljen je bilo na to skupščino vesoljno slo-venstvo. Nikogar se ni tu preziralo, nikogar zapostavljalo, še manj pa žalilo. Če se je res komu kaj v obraz povedalo, to vendar še ni žalitev. Gos-poda iz Korotana! saj vas menda vendar tako spomin ne zapušča, da bi ne pomislili, kako so nekateri vaši gospodje izvajajoče nastopali na-pram družbi. — Jeza me lomi ob spominu na to dejstvo — in ti ljudje si drznejo tako smelo resnice sukat, ko je vendar toliko priči tiste polemike! — Zakaj se je šlo? Za prav nič drugega, kakor za to, da bi ne dobila družba sv. Cirila in Metoda preveč ugleda v Korotanu, in da ne bi kaka zvezda koroskih voditeljev nima le otemnela. Vam je samo lastni: vaš »Jaz« v očeh, ne pa blagor tužnega Korotana. Kaj bi tisto migali in namigavali! Vaš »Jaz« vas dela otročje. Kujač. Ni moj namen braniti druž-bo sv. Cirila in Metoda, drugi so, ki znajo in vedo, kaj jim je storiti, eno le samo rečem: Gospodje, pamet, pa-met in malo več idealizma za narodni blagor in manj kujačnosti!!

Kako »Gorica« pere — za-morca. Kakor smo že poročali, se je bil »dični« goriški klerikalni deželni poslanec, deželni odbornik, c. kr. sodni svetnik itd., itd. — vsilil na zborovanje agresivnega in našemu narodu najvsovranejšega društva »Lega Nazionale«, od koder so ga na njega politični zavezniki — Italijani — postavili na — hlev, namreč vrgli so ga enostavno iz zborovalne dvorane. To je bil čin, katerega obsoja vsak pošten Slovenec in sramujejo se ga v dnu svojih grušnih duš tudi klerikaleci sami. — Ali poslušajte, kako zagovarjajo in opravičujejo klerikaleci ta sramotni čin! — »Gorica« namreč piše, da je dr. Stepančič le pomočnik prišel v omenjeno dvorano, misleč, da se vrši tam — socialdemokratsko predavanje. — Temu navzornemu izgovoru vemo, da niti »Gorica« ne veruje! — Dr. Stepančič je prav dobro vedel, kaj se godi v dotični dvorani ali je to v svoji »sveti« naivnosti, misleč si: saj smo vendar slovenski klerikaleci in italijanski liberalci politični zavezniki, zato prav lahko stopim tja noter! Vidi bog, če ni Stepančič nameraval v svoji navdušenosti še enkrat glasovati za italijansko univerzo v Trstu! — »Gorica« naj le kar pere »zamorca«, ali ta je prejkoslej — črn! — Fakt je in ostane, da je šel »dični« klerikalni deželni poslanec, deželni odbornik in c. kr. sodni svetnik dr. Stepančič na zborovanje irredentističnega društva »Lega Nazionale«, od koder je bil pa ven vržen. Radovedni smo, kaj bi klerikalni hinaveci pisarili in rjaveli, ako bi se kak napreden poslanec tako daleč spozabil.

Nemci besne. Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Nemci besne. Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Nemci besne. Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Nemci besne. Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Nemci besne. Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Nemci besne. Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Nemci besne. Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Nemci besne. Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Nemci besne. Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Nemci besne. Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Nemci besne. Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Nemci besne. Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

Nemci besne. Na učiteljsku v Mariboru je imenovan za učitelja risanja okrajni šolski nadzornik Josip Schmoranz. Mariborsko nemštvo besni radi tega imenovanja, državni poslanec Malik pa poziva v »Marburger-Zeitung« k javnemu napadu na nemškega sveta. Vprašamo državnega pravdnika, če bi nam dovolil, da pozovemo naše ljudi na javen napad nemških uradnikov in nemških profesorjev v Ljubljani. Mislimo, da ne!

— Iz sodne dvorane. Meseca ju-nija t. l. poročali so slovenski listi o čudnem dogodku na postaji v Pra-garskem, ko so železniški uradniki dali slovenskega fanta Karla Jeza zvezati in tepsti, dasi v to ni bilo nobenega razloga. To afero je državno pravdnishvo v Mariboru (Verderber) uredilo tako, da je napravilo obtož-bo zoper — Karla Jeza zaradi hudo-delstva nasilstev po § 81. in 89. k. z. Pri glavni obravnavi dne 25. febru-aria t. l. bil je Karel Jeza tudi v res-nici hudodelstva javne sile po § 81. krivim spoznan in v 3 mesečno je bil obsojen. Sodišče je namreč (predsed-nik dr. Vovšek) smatralo za dokaza-no, da je obtoženeec Karel Jeza 24leten Slovenec iz Ptujja storil hudodelstva s tem, da se je uprl železniškemu de-lavcu Miklošiču, ki ga je brez nape-vedi vlekel po živinski v notranji postajni prostori. Temu nasproti je sicer šest nepristranskih prič trdilo, da se obtoženeec ni nač upiral, ampak da so ga trije deželci vlekli in eden ga je ruval in suval, a sodišče je ve-elo — stat pro ratione voluntas — surovo nastopajočemu Miklošiču, ka-teri sicer nemški ne zna, a ni hotel pri obravnavi slovensko znati, kar je bistveno povzignilo njegovo vero-dostojnost. Znamenito je, da je ob-toženeec sivočasno napravil tudi ovadbo proti železniškim uradnikom, izmed katerih ga je Oto Holegruber, ki takrat ni bil v službi in se je le utaknil iz narodnega sovražništva v celo reč, dal zvezati in ga je s pestmi nabijal po glavi ter ga vrgel v steno, da se je steklena tabla razbila. Toda ta je ostal brez kazni, ker se državne-mu pravdnishvu v Mariboru ni zdelo umestno ga preganjati zaradi hudo-delstva omejitve osebne svobode. Po-pričaj je tudi dokazano, da so obto-ženece železniški uradniki na Pra-garskem (en Kočvar, dva iriden-tarja in en češki Nemec) psovali iz besedo: slovenski pes, vključ tema je bil sodni dvor mnenja, da obtožene-c pravzaprav ni imel vzroka biti raz-burjen.

— Sijajna zmaga hrvatske opozi-cije v Zagrebu. V soboto so bile v Za-grebu volitve v III. razredu za me-stni občinski svet. V tem razredu so do-slej bili neomejeni gospodarji fran-kovci, da se je zdelo, da je ni moči, ki bi mogla frankovce iztisniti iz teh njihovih pozicij. Toda brezdomovinska politika, ki so jo v zadnjem času vodili kolovodje dr. Frankove stranke, je odprla tudi Zagrebčanom oči, da so končno obrnili hrbet str

parabonate. — V četrtak se naj prvič v sezoni Suppejeva opereta »Donna Juanita« na korist kapelnika g. Hil. Benišku. Predstava se bo vršila izven abonementa. — Pri sinočnji predstavi sta bila g. Bohuslav in gđ. Haderboleva bolna, a sta vendarle pela, da sta opereto omogočila. — Dramsko osebje pripravlja Shakespearovo žalostno »Julij in Cezar« v prevodu Otona Zupančiča kot noviteto. — Gojenke »Glasbene Matice« priredijo predstavo dveh francoskih operet: »Soprog pred durmi« in »Zaroka pri svetilki« Jacquesa Offenbacha.

— Gledališki kapelnik gospod H. Benišek bo imel v kratkem svojo benefico. G. Benišek deluje sedaj že šestnajsto leto pri slovenskem gledališču in je ves ta čas prvi in poglavitni stebler slovenske opere in operete. Šestnajsto leto! Koliko truda in dela je v tem obseženo! Ljudje vidijo navadno samo pevce in pevke in zbor, pa ne pomislijo, da jih je vse izvežbal kapelnik, da jih je moral ure, dni in tedne učiti in vežbati kapelnik, da je kapelnik duša vsake operne in operetne predstave in da je uspeh vsake predstave sad njegovega dela. G. Benišek je uzorno marljiv, neutreden kapelnik in zato bodi brez vseh ovinkov povedano, da se je običnostno doslej vse prej kot hvaležno izkazalo za užitek, ki ga je imelo v gledališču po zaslugah g. Beniške. Doslej je bilo navadno tako, da so se benefične predstave vsakemu in vsaki bolj obnesle, kakor gospodu Benišku, ki bi pač prav zaslužil, da mu običnostno za dejanja izkaže svoje priznanje. Naj bi vsaj letos običnostno pokazalo, da priznava in zna ceniti tudi delo in zasluge kapelnikove.

Slovensko gledališče. V soboto bo v gledališču po bile tri predstave in to: »Toskani«, »Črni madež« in »Piratareze«.

Odgovor »Slovenčev« Cirilmetodariji. Na predlog g. I. Pusta je nabralo včeraj na ljudskem trgu v gostilni pri Ribiču na Dobrovi cesti za družbo sv. Cirila in Metodja 40 K 48 vin. Živio predlagatelj g. Pust in darovalci!

»Slovenčeva« Cirilmetodarija je donesla družbi sv. Cirila in Metodja že lepši denarnih prispevkov. Vedno se prihajajo darovi in izrazi skrajnega ogorčenja. Občina Kokarje potrebuje vsled tega narodnih tokov za 10 K. neimenovani rodoljub iz Brezje pošljal 1 K. in neki ljubljanski gostilni pa sta dva godovnjaka s svojimi prijatelji bogato oblobo družbeni nabiralnik. V svoji skromnosti ne želita, da bi prišli v javnost njuni imeni. Naj večkrat srečno in s takim uspehom godujejo. Vsem cenj. darovalcem srčna hvala!

»Sokolske Župe Ljubljana I.« prvi redni občni zbor se je vršil včeraj ob zelo povoljni udeležbi članov in odposlancev v Župi včlanjenega društva. Starosta A. Petrin odpravi zborovanje, pozdravi navzoče člana, odposlance braskih društev, zastopstvo »Slovenske Sokolske župe«, starosta dr. Oražna, tajnika Kajžela in načelnika dr. Murnika. Nato prečita br. Marn zapisnik ustanovnega občnega zbora, ki se soglasno odobri. Iz poročila načelnika dr. Pestotnika posnamemo, da so se takoj po ustanovitvi Župe pred 4. mesečjem začetki prireditelj redni župni vad. te stanki, ki so bili vsi prav dobro obiskani. Župni vadijski zbor je sklenil, da se letos vrše tri večje prireditve in sicer 12. junija župni zlet v Ljubljani pri »Sokolu Ljubljana I.«; dne 22. maja izlet na Dovsko in 11. septembra izlet skozi Št. Vid v Smartno po Smarno goro. Ta spoved se je določil še pred prigrisatvijo župniškega in ribniškega »Sokola«. Za vadijske se uvedejo vadijske skušnje. V Župi včlanjena društva bodo imenovala za prave vadijske amo one brate, ki imajo župne vadijske skušnje. Za tekmo v Celju se je sklenilo, da pošlje Župa eno vrsto za višji oddelček, vsako društvo pa po eno vrsto za tekmo v višjem oddelku. Ker ima Sokolstvo strupene sovražnike, ki delujejo z vsem nasiljem zlasti tam, kjer ima Župa svoja društva, poziva načelnik k smotnemu in resnemu delu, kajti le z delom se pride korak za korakom do cilja. Ako pače društvo v brezdelje — zmaga nasproti. »Sokolska Župa Ljubljana I.« ima 903 člane, med katerimi je 245 telovadcev. — Iz obširnega poročila tajnika Svetliča povzamemo sledeče: Župno predsedstvo je sklenilo preskrbeti župno koračnico za orkester in za sokolske rogove, po kateri naj bi se izvajale tudi proste vaje pri župnih izletih in nastopih in ki naj bi se pela v telovadnici med korakanjem. Tekst je objavljen; skladatelj E. Adamič v Trstu ga bo komponiral proti malemu prispevku za C. M. družbo. Vsem društvom se preskrbi enako uglasbene rogove. Pri župnih prireditvah bo nastopal močan enoten trobentaški zbor, ki bo predramil vsakega zaspanca. Župa je priredila več vadijskih tečajev. Za pokritje stroškov teh tečajev prispeva polovi-

ce župna blagajna, polovico pa društvo, pri katerem se vrši tečaj. V ta namen naj bi si ustanovilo vsako društvo poseben fond. V vseh društvih se uvede enotno poslovanje. Statistične pole predložiti je župi v pregled četrtletno in sicer koncem januarja, aprila, julija in oktobra. Dobe se pri »Sokolu« v Kranju. Vsaka leto se vrši ena župna prireditve v večjem obsegu in sicer menja je pri raznih društvih. Režijo v denarnem oziru prevzame društvo, pri katerem se priredi župni izlet, v tehničnem oziru pa Župa. oair. njen vadijski zbor. Izdajal se bo 4krat na leto župni list, ki bo pinalski sklepe odborov, vseh, izletni red itd. Župa bo priredila poleg predavanj sokolske vsebine tudi predavanja znanstvenih strok. Društva morajo vsaj teden prej je naznaniti, da žele predavanja in o katerem predmetu naj se vrši. Vsi dopisi Župe se kolekujejo s kotli Ciril-Methodove družbe. »Sokolska Župa Ljubljana I.« obstoji iz sledečih društev: »Sokol Ljubljana I.« z 230 člani, »Sokol Ljubljana II.« s 182 člani, »Sokol« v Št. Vidu 104 člani, »Sokol« v Smartnem-Litiji z odsekom v Vahah s 177 člani, »Sokol« v Kamniku s 85 člani, »Sokol« v Ribnici z odsekom v Vel. Laščah in v Sodražici s 149 člani. — Blagajniško poročilo poda mesto zadržanega blagajnika »Medica starosta Petrin. Od ustanovitve Župe do 31. decembra l. l. je bilo dohodkov 97 K 80 v, izdatkov 79 K 01 v, tako da ostane v blagajni 18 K 79 v. Nato se preide k volitvi predsedstva. Konstatuje se, da so opravičeni voliti 3 delegati »Sokola« v Kamniku, 3 delegati »Sokola« v Smartnem-Litiji, 2 delegata »Sokola« v Št. Vidu, 5 delegatov »Sokola« v Ribnici z odsekom, 10 delegatov »Sokola« Ljubljana I. in 11 delegatov »Sokola« Ljubljana II. Izvoljeni so bili soglasno za starosto: Adolf Petrin; za I. podstarosto: dr. Pipenbacher; za II. podstarosto: Jos. Modic; za načelnika: dr. Pestotnik; za tajnika: dr. Berce; za blagajnika: Janko Kenda; za zapisničarja: Fran Marn; za predsednika izobraževalnega odseka: dr. Fettich Frankheim; za namestnike: Stanko Oražen v Ribnici, Ivan Pollak v Kamniku in Milan Poličar v Št. Vidu; za pregledovalce računov: Vovk, Zaje in Zorčič. V odbor »Slov. Sok. zveze« se izvolijo za odposlanca: A. Petrin in dr. Pestotnik; za namestnika: dr. Pipenbacher in dr. Berce. Sledečije se sklene, da se odseki opreže župnih prispevkov eno leto, zveznih prispevkov dve leti. Po pojasnili načelnika dr. Pestotnika glede prirejanja sokolskih zletov in po navdušenem govoru staroste »Slov. Sokolske zveze« dr. Oražna, zaključijo starosta Petrin z zahvalo na udeležbi občni zbor.

— Koncert »Glasbene Matice« se je moral preložiti na sredo, dne 9. marca, zaradi dopusta g. Julija Betetto, c. kr. dvornega opernega peveca, ki bo v koncertu sodeloval. — Mesto venca na krsto pokojnega lekarnarja Janko Ruprechtja v Trebnjem naklonil je gremij lekarnarjev svoto 20 K deželnemu pomožnemu društvu za bolne na pljučih! — Klasična slovenščina. V stolni cerkvi je bilo na deski za umrle preteklo soboto brati med drugim tudi: »Terezija Jevnikar pijontarca u češneah na koroškem«. Seveda go spodje kanoniki in drugi duhovniki se ne zmenijo in ne pazijo na to, da se ne bi slovenščina na tako škandalozen način javno pačila.

— Društvo c. kr. računskih uradnikov. Poročilo o rednem občnem zboru smo zaradi pomanjkanja prostora morali odložiti za jutri. — Izpraznjena srednješolska mesta. Od 12. do 26. februarja so bili izdani sledeči razpisi: Ravnateljsko mesto: Dunaj XIX. (g.). Krnov (Jägerndorf, r. 15. III.). — Klasična filologija: Koročevje (g., L. G. d. 10. III.), Dunaj VIII. (g., 2. mesti za L. G. d. 15. III.), Pulj (g., L. G. d. 1. IV.). — Moderna filologija: Svitava (dež. r., Fr. E. d. 15. IV.), Mödling (dekl. lic., Fr. D., 19. III.). — Historična skupina: Gradec (I. g., H., 31. III.) Bielitz (r. H., 31. III.). — Prirodopisna skupina: Pulj (r., Ng. m. n., 1. IV.), Mödling (dekl. lic., Ng. m. n., 19. III.). — Kratice in znaki kakor navadno.

— Gostilničarjem! V sredo, to je 2. t. m. ob pol 2. popoldan se vrši v »Narodnem domu« prijateljski sestanek ljubljanskih gostilničarjev in gostilničarjev, na katerega so vabljeni tudi delegati iz dežele, kateri imajo ta dan ob 3. popoldne sejo za nakup pivovarne. Čas poteka, zadeva pivovarne pa mora biti v najkrajšem času končana, zato se ljubljanski gostilničarji opozarjajo, da se tega sestanka zanesljivo, da prav gotovo udeležijo; in da se akcija glede osamosvojitve pospeši, je potrebno, da tudi ljubljanski gostilničarji s tem pokažejo, da se za zadevo zanimajo. Občni zbor ljubljanske gostilničarske zadruge je pred durmi, zato je

tudi treba, da se na tem sestanku pomenu, kako stališče bomo zavzeli na obdobju oborožitvenih gostilničarske zadruge. Kdor se namima za rusov ljubljanskega in sploh kranjskega gostilničarstva, naj pride na ta sestanek in naj agitira pri kolegih, da se v čim večjem številu udeležijo.

Karel Kotnik f. Na Verdu pri Vrhniki je danes umrl ondotažni veleposesnik in tovarnar gospod Karel Kotnik v starosti 34 let. Pokojnik je po dovršenih tehniških studijah prevzel posestva in tovarno na Verdu in vse svoje moči posvetil delu. Bil je tih, a ljubljani značaj, ki je živel samo za delo ter užival v vseh krogih splošne simpatije in spoštovanja. Pogreb bo v sredo, dne 2. marca. Bodi blagomu pokojniku prijazen spomin!

— Umrli je Gorenji vasi pri Št. Vidu na Dolenskem Ivan Končina, veleposesnikov sin, star 16 let. — Naj v m. p.!

Umrli je v Kranjski gori posestnik in bivši lesni trgovec Janez Jakelj v 83. letu starosti. P. v m.!

Je-li mogoče? Župnik Fr. Kralj v Doberniču je mož, o katerem so nam njegovi farani že večkrat poslali različne pritožbe, ki pa smo jih metali v koš, ker nas take stvari ne zanimajo. Danes pa smo prejeli poročilo, glede katerega moramo že zahtevati pojasnila. Poroča se nam, da je župnik Kralj dne 20. svečana, ko je ljudstvo v cerkvi križev pot molilo, hodil po cerkvi z revolverjem v roki ter pretil mladeničem ne dekletom, pa tudi raznim možem, da vsakega ustrelil, kdor se mu ne umakne in dalje, da je neko deklico Cecilijo Kaplan iz Vrbovca, ki ni hotela povedati svojega imena iz cerkve izgnal. Nam se zdi to naravnost neverjetno, da bi župnik z revolverjem hodil po cerkvi in grozil ljudem s smrtjo — kajti tak človek ne more biti zdrave pameti. A ker so v poslanem nam poročilu navedene tudi priče, je najmanj, kar se more zahtevati, da se stvar pojasni.

Umrli je v Češnici na Koroškem v soboto ga. Terezija Jevnikar, uradniška vdova in mati nadučitelja v Češnicah, v visoki starosti 85 let. P. v m.!

K tragediji na Opčinah. Sobotno poročilo o ustreljenem Rešekcu moramo popolniti v toliko, da je bil dočienik ustreljen v kuhinji sosedne hiše, kamor ga je bil nemški orožnik Lang potisnil, češ, da mora tu počakati župana. V soboto je bila na Opčinah sodna in zdravniška komisija, ki je izvršila nad ustreljenim Rešekcu preiskavo. Strel, orožnikove puške je nesrečniku naravnost zdrobil prsi in koščiki kosti so se zasadili v srce. Rana, katero mu je ravno isti orožnik zadal nekaj dni poprej z bajonetom, je bila tudi zelo teška. Politična oblast je hotela sprejeto umrlega prepovedati, ali udati se je morala volji ljudstva, ki je soglasno zahtevalo, da se mora pogreb vršiti s sprejdom v cerkev. Pogreba nesrečnika se je udeležilo vse prebivalstvo Opčin, Ban in iz sosednih krajev. Proti orožniku Langu — ki se vedno prav izzivalno potulirala po Opčinah — vlada megl ljudstvom grozno ogorčenje.

Včerajšnji dan ni bil sicer nič kaj mikaven, toda nekateri izletniki so ga vendar izkoristili ter se odpeljali z vlakci, odnosno poletili peš navzhit se svežega zraka. Kljub slabemu vremenu je bila posebno dobro obiskana Ljubljancem priljubljena Šmarna gora, kjer že cveto marjetice, zvoncevi, resa in tudi s telohom se lahko nakitš, kolikor se hočeš. Smolo pa so imeli izletniki Šmarne gore. Do okoli 12. ure so se prepeljali vsi po brodu v Taenu čez Savo, a nazaj pa ni mogel nihče. Že do 2. popoldne je bila Sava tako narastla, da je moral brodnik svoj posel za »bele zeksarje« ustaviti. Dvakrat je potem prepeljal izletnike s čolnom, a se je glasom poročila izletnikom na Šmarni gori zaradi prevelike nevarnosti pozneje tudi temu odpovedal. In tako so morali izletniki potem pešce čez Gameljne na Črnuče, nekateri pa v Medvodje, kjer med potjo tudi ni nedostajalo prijetne planinske zabave.

Nočna idila. Ko je šel v soboto zvečer po Starem trgu nek krojač s svojim sinom, sta ju nahnulila dva delavca, s čimur sta ju povzročila odpor. Začel se je prepir, pri katerem je en delavec udaril krojača po glavi in ušel v neko gostilno. Opazujoči stražnik je šel takoj za napadalcom v gostilno, a je istotako naletel pri gostih na odpor, ki je povzročil, da je napadalec lahko ušel. Ko je pa prišel za njim še napadeni krojač, so gosti navalili nanj in ga vrgli iz gostilne. Stražnik je potem te postrežljive moške odvedel v svrhu identifikacije k uradu.

Neprijetna kopel. Danes po polnoči je šel nek domobranec po poti za vojašnico 27. pehotnega polka, kjer je do metra globok jarek. Priščdi do tja, je opazil, da se v jarku, ki je bil napolnjen s vodo nekdo »koplje«. Vojak mu je takoj prikočil na pomoč, ga potegnil iz mučnega položaja ter

ga s tem rešil gotove smrti. Ko je potem poklical železnice, je ti po stražnika je odšel svojo pot dalje. Stražnik je s pomočjo nekakega pripadnika neznanca, ki že ni mogel nič govoriti, odvedel na magistrat, kjer so ga preoblekli v suho obleko in dajali na toplo. Mož pa menda tega ni hotel, kajti že no poti se je rešilecma začel iztrgavati iz rok in delal kakor kak gluhonem. Identifikovali so ga za premogarskega hlapca Jakoba Škorjo, kateri se je preje s svojim gospodarjem spril potem pa odšel od doma in v vinjenosti zabredel v jarek, iz katerega ga je vojak otel smrti.

Muzikalična tata. Pred kratkim sta dva fantalina ukradla v »Frgolinovi« gostilni na Emonski cesti 25 K vedno gramofonsko ploščo ter jo prodala v neki gostilni v Cerkveni ulici za 5 K. Dognalo na se je, da so bile tudi v tej gostilni ukradene štiri gramofonske plošče, za katere se pa še ne ve kje da so.

Razveljavljena pasja kontumacija. C. kr. okrajno glavarstvo v Koročevju je razveljavilo pasjo kontumacijo za cel ribniški sodni okraj, počenši z dnem 1. sušcem. Odredba je bila izdana dne 16. svečana pod štev. 789.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 31 Macedoncev in 5 Bulgarov, 80 Hrvatov in 22 Slovencev je prišlo pa nazaj, 19 Hrvatov je šlo v Lambach, 20 pa v Breže. — V soboto je šlo v Ameriko 35 Macedoncev, 25 Hrvatov in 9 Slovencev.

Izgubljeno in najdeno. Jožef Šipic je izgubil zlato ovratno iglo z monogramom J. Š. — Kuharica Marija Hočevarjeva je našla 70 K denarja ter ga oddala pri magistratu, Marija Cegljarjeva je pa izgubila 14 K.

Uradne vesti. Dne 12. marca bo pri okrajni sodnji v Kranju dražba zemljišč vl. št. 56, 55, 172 kat. obš. Spod. Bernik in vl. št. 161 kat. obš. Šenturška gora. Zemljišče s pritliklo no je cenjeno 2320 K 20 v. Najmanjši ponudke znaša 1546 K 80 v. — Pri okrajni sodnji v Ljubljani bodo sledeče dražbe in sicer: dne 18. marca hiše v Spod. Šiški. Lepodvorska ulica z vrtom vl. št. 403 kat. obš. Spod. Šiška. Posestvo je cenjeno 7800 K. — Dne 25. marca hiša št. 6a in 69 z gospodarskim poslopjem in vrtom v Štepani vasi. Posestvo je cenjeno 25.000 K. — Dne 26. marca hiša št. 36 v Zbiljah z vrtom vl. št. 58 kat. obš. Zbilje. Posestvo je cenjeno 850 kron. — Dne 22. aprila hiša v Ljubljani, Trubarjeva ulica št. 2. Hiša je cenjena 88.065 K. — Dne 29. aprila njiva par. št. 902/4 v Fužinah, vl. št. 348 kat. obš. Bizovik. Njiva je cenjena 4538 K.

Telefonska in brzojavna poročila.

Socialnodemokratski shod v Zagorju.

Zagorje ob Savi 28. februarja. Včerajšnji javen shod soc. demokratov se je vršil pod vtisi razkritij v »Narodu«. Oba govornika, Kristan in Čobal, sta čutila, da jo je Čobal zavozil. Zvesti so mu le še steklarji. Naš stranka se v očigled temu, da so steklarji znani razgrajati in nezmožni za pametno debato, ni udeležila shoda. Na shod je šel le naš tov. delavec Habč, ki so ga pa, ko je hotel nekaj ugovarjati, steklarji napadli in pretepli. Obširnejše poročilo sledi.

Ravnatelj goriške »Banke popolare« aretiran.

Trst, 28. februarja. Na otoku Krfu je policija prijela ubeglega ravnatelja goriškega zavoda »Banca popolare« — Izidora Colle. Imel je pri sebi 1500 lir, 50 K in zavarovalno polico.

Ministrski svet.

Dunaj 28. februarja. Danes je imel ministrski svet sejo, na kateri je razpravljal o aktualnih trgovinskih vprašanjih.

Kandidatje za portfelj jugoslovanskega ministra.

Dunaj, 28. februarja. V slovenskih parlamentarnih krogih govore, da sta bila v zadnjem času dokaj resna kandidata za jugoslov. minist. grof Oskar Christalnigg in dvorni svetnik Okretič. Okretiču so bili nasprotni klerikalci, grof Christalnigg pa se je ministrskemu predsedniku baronu Bie nerthu zdel premalo verziran v političnih vprašanjih.

Samomor časnikarja.

Dunaj, 28. februarja. Umetniški referent »Fremdenblatta« Ljudevit Hevesy se je ustrelil. Pokojnik je bil 63 let star. Samomor je izvršil baje iz bojazni, da ima raka.

Znižanje cen železa.

Dunaj, 28. februarja. »Montage-revue« javlja, da bo železniški kartel na svojem občnem zboru sklenil zopetno znižanje cen železa.

Goraki ministrski predsednik.

Dunaj 28. februarja. Semkaj je prispel ogrski ministrski predsednik

grof Khuen-Hedervary. Cesarja sprejme jutri v posebni avdijenci.

Radi dr. Luegerjeve bolezn.

Dunaj 28. februarja. Z ozirom na dr. Luegerjevo bolezen je cesar odpovedal že napovedani ministri dne. Takisto je odpovedal tudi ministrski predsednik baron Bienerth parlamentarno soarejo, ki bi imela biti v sredo 2. marca.

Dr. Luegerjeva bolezen.

Dunaj 28. februarja. Zdravstveno stanje župana dr. Luegerja je neprestano kritično. V zadnjem času se je njegova telesna temperatura nevarno zvišala.

Gališki namestnik na Dunaju.

Lvov, 28. februarja. Namestnik dr. Bobrinski se je odpeljal na Dunaj, da posreduje med vlado in »Poljskim klubom«.

Bolgarskega kralja poset v Belgradu.

Belgrad, 28. februarja. Kralj Ferdinand in kraljica Eleonora se vrmeta iz Petrograda 6. marca. Na potu v Sofijo ostaneta v Belgradu, da posetita kralja Petra.

Dr. Milovanovićev pot v Carigrad.

Belgrad, Iz službenega vira javlja, da odpotuje minister zunanjih del dr. Milovan Milovanović v Carigrad v sredo dne 2. marca. Na povratku iz Carigrada se bo najbrže ustavil tudi v Sofiji.

Pot srbskega kralja v Petrograd.

Belgrad, 28. februarja. Uradno razglašajo, da so pogajanja med srbsko in rusko vlado glede poseta kralja Petra v Petrogradu končana in da se kralj Peter napoti v Petrograd koncem meseca marca.

Petrograd, 28. februarja. »Rječe« piše: Iz zanesljivega vira smo poizvedeli, da so se pogajanja glede poseta srbskega kralja Petra razbila in da ni več govora o tem, da bi kralj Peter še to leto prišel v Petrograd.

Demonstracije radi Makedonije.

Sofija, 28. februarja. Makedonski odbor je dal včeraj brati zadušnice za bolgarske vstaše, padle v Makedoniji. Službe božje se je udeležilo na tisoče ljudi. Po zadušnicah so udeleženci v sprevodu šli pred spomenik carja osvoboditelja, kjer so razni govorniki razpravljali o neznosnih razmerah, ki so zavladale v Makedoniji. Sklenilo se je poslati brzojavke carju Nikolaju in kralju Ferdinandu v Petrograd s prošnjo, naj vendar kaj ukreneta v zaščito bednih Makedoncev.

Bolgarsko-turški spor.

Carigrad, 28. februarja. Vlada je poklicala v Carigrad soluskega valija, ki je imel konferenco z velikim vezirjem in vojnim ministrom radi spopada na turško-bolgarski meji. Vojni minister je poklical pod zastave rezerviste 1., 2. in 3. armadnega kora. Borba med turškimi in bolgarskimi voji na meji se še vedno nadaljuje. Bati se je resnih zapletajev.

Grški kralj se za zdaj ne odpove prestolu.

Kodanj, 28. februarja. »Tidende« javlja, da je grški kralj Jurij sicer pripravljen se odpovedati prestolu in se preseliti na Dansko, a da je svoj korak še za nekaj časa odgodil, ker upa, da se mu bo vendarle posrečilo rešiti prestol za svoje potomce.

Rooseveltova soproga v nevarnosti.

Naplj, 28. februarja. Parnik »Hamburg«, na čegar krovu sta bili žena in hči bivšega predsednika Združenih držav Roosevelta, je ob vходу v luko trčil ob parnik »Eolus«, ki se je na mestu potopil. Kapitana z mornarji so rešili.

Budistovski papež Dalai Lama.

London, 28. februarja. »Morningpost« javlja: Dalai Lama, ki je pobegnil iz svoje prestolice Lase v Tibetu, da se reši kitajske vpliva, se je podvrgel angleški vladi v Indiji ter jo naprosil za pomoč.

Hotel Union. The Royal Bio

Danes zvečer ob 8. uri velika predstava

Traja 2 in pol uri.

Med drugim umetniški film po Shakespearejevi drami

»MACBETH«

ki jo predstavljajo prvi pariški igralski umetniki in poleg tega še

10 zanimivih točk.

Jutri, v sredo,

podoba in, prijazni spet.

Geme preostorom: I. portel i K. II. portel K. — 40. srednji balkon K. — 40. stanski balkon K. — 40.

Zaloga
sukna, platna, modnega
in in manufakturnega
blaga.

FRANC SOUVAN SIN, Ljubljana
Mestni trg št. 22 in 23.
Manufakturna veletrgovina. Narodno podjetje.

Največja
zaloga preprog.
Popolne opreme za
neveste.

Meteorološko poročilo.

Vrhuha nad morjem 500 m. Srednji zračni tlak 760-6 mm.

čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Veljavi	Nebo
26. 9. pop.	731-8	107	sr. svzhod	oblačno
9. zv.	728-5	7-1	sl. svzhod	dež
27. 7. zj.	722-8	7-3	sr. jvzhod	oblačno
2. pop.	722-8	9-3	sr. jvzhod	"
9. zv.	725-8	4-7	sr. svzhod	"
28. 7. zj.	733-2	2-1	sl. jvzhod	"

Srednja predvčerašnja temperatura 7-3°, norm. 0-9° in včerašnja 7-1°, norm. 1-0°. Padavina v 24 urah 1-1 mm in 15-0 mm.

Globoko užalosteni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš preljubljeni sin, oziroma brat in svak, gospod

Ivan Končina

danes ob polu 6. uri zjutraj, po daljši bolezni, prežalostno vest, da je naš preljubljeni sin, oziroma brat in svak, gospod

Truplo dragoga rajnika se bode dne 1. marca t. l. slovesno blagoslovilo v št. Vidu ter potem prepeljalo v Zatičino, kjer se bode ob 10. dopoldne položilo na farnem pokopališču k večnemu počitku. Rajnika priporočamo v blag spomin in molitev.

V Gorenji vasi, 27. sveč. 1910.
Ivan Končina, veleposesnik in veletržec, oče. — Milan Končina, brat. — Tina Groschel roj. Končina, Ela in Alina, sestre. — Andrej Groschel, inženir kemije, svak.

Edvard Jevnikar, nadučitelj v Črešnjah na Koroškem, naznanja v svojem in v imenu svojih sorodnikov potrtega srca prežalostno vest, da je njegova mati, gospa

Terezija Jevnikar

uradniška vdova.

danes v soboto, dne 26. februarja, ob 1. uri popoldne, po dolgi, mučni bolezni, prežalostno vest, da je naš preljubljeni sin, oziroma brat in svak, gospod

Truplo dragoga pokojnice se bode v ponedeljek, 28. februarja, ob 2. uri popoldne, iz Črešnjic prepeljalo na kolodvor ter z železnico v Ljubljano (južni kolodvor) in od tu v torek 1. marca ob pol 3. uri popoldne na pokopališče k Sv. Križu ter ondaj položilo v lastni grob.

Zadušne sv. maše se bodo brate v cerkvi pri Sv. Jurju na Koroškem in v cerkvi Sv. Petra v Ljubljani. Črešnica na Koroškem, 26. feb. 1910.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrene sočutja povodom prebriske izgube našega ljubljene soproga, očeta, deda, brata, zeta, tasta, svaka in strica, gospoda

Ph. Mr. Janko Ruprecht

lekarnarja v Trebajem,

zahvaljujemo se srčno vsem sl. društvom, korporacijam, pevskemu zboru, uradništvu, učitelstvu, prijateljem, znancem iz sploh vsem, ki so prišli od blizu in daleč, da izkažejo zadnjo čast dragemu pokojniku.

Trebneje, dne 28. febr. 1910.

Zaloga rednina.

Mehlovana mesečna soba
s posebnim vhom
se takoj odda na Brega št. 2,
2. nadstropje.
Vpraša se v gostilni. 689

Starejša prodajalka
izurjena v mešani trgovini, z večletnimi izpričevanji, se išče za ljubljansko okolico. Nastop do 15. marca t. l. Pisma pod „Zvestoba“ na uprav. „Slov. Naroda“. 660

Odgojiteljica
(vrtarica)
ki je absolvirala trgovski tečaj, se sprejme k otrokom na deželi. Gospi, zmogne laščine, imajo prednost. Ponudbe pod „Odgojiteljica“ na uprav. „Slov. Naroda“. 660

Za slabokrvne in prebolele
je zdravniško priporočeno črno damatinsko vino 372

Kuč.
najboljše sredstvo.
Br. Novakovič, Ljubljana.

Ugodna prilika!
Trgovina jestvin
v eni glavnih ulic v Trstu, jako dobro vpeljana se proda radi družinskih razmer. Zadošuje 8—10.000 kron. Ponudbe pod „Merkur 10.000“, Trst, pošta Stadion. 705

Češki salonski briketi
se najbolje priporočajo vsakemu, ki išče štedilno in zanesljivo dobro kurilo. — Dobijo se le pri J. Paulinu, Nova ulica št. 3 v Ljubljani. 4871

Odda se več
mesečnih
mebliranih sob
za gospode 707

s hrano ali brez hrane.
Hotel Jacaz v Rudolfovem.

M. BREMC, ključavničar na Jesenicah.
Uljudno naznanjam slavnemu občinstvu, da otvorim

mehanično delavnico
t. j. popravilnice koles (biciklov), živalskih strojev, motorjev in tudi avtomobilov. Imel bodem tudi zalogo kolesarskih potrebščin. Popravila se bodo izvrševala točno ter po najnižji ceni. Priporočam se z velespoštovanjem

Melchior Bremo.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Delniška glavica K 3.000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu. Priporoča promese na dunajske komunale srečke à 18 kron, žrebanje dne 1. marca t. l. glavni dobiček 300.000 kron. Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

več 400 GODI
Najbolje suknjo in pomodno robu nudi trdika
ANT-TOMEČ
izvoz suknja
v Ljubljano
(Češka)
Uzorni
hodovni
trga

Kurilca
za parno žago
sprejme takoj trdka 712
Pirker & Križman v Ribnici.
Prednost ima, kdor je bil na parni žagi že zaposlen. Plača po dogovoru.

Bazarno blago
50 vinarjev!
Same praktične predmete iz stekla, porcelana, kamenine, železa, jekla, niklja, pločevine, lesa in vse galanterijske predmete in igrače ponuja kupčevalcem na prodaj

prva češka veletržnica za bazarno blago
Josip Berman
Vysoké Myto, Češko.
Dopisuje češko, nemško, francosko in angleško. 552

Josip Sterle,
posesnik in premirani medvedji lovec v Koritnicah, pošta Kmetak pri št. Petru na Krasi piše sledeče:
Gospodu
Gabrijel Piccoliju
lekarnarja
v Ljubljani.

Vašo tinkturo za želodec sem že vso z velikim uspehom porabil, katero iz srca priporočam v veliko korist vsaki družini ter se Vam iskreno zahvaljujem in prosim, blagovolite mi poslati še 24 stekleničic Vaše tinkture za želodec. 711

Kavarna
„LEON“
na Starem trgu št. 30
je kakor navadno
vso noč odprta.
Vsak ponedeljek in četrtek
koncert
sesteta na lok.
Z odličnim spoštovanjem
Leo in Fani Pogačnik.

Kupim delnice
Kolinske tovarne
ali
subskripcijsko pravico.
Ponudbe takoj pod „L. Š.“ na upravništvo „Slov. Naroda“. 683

Mizarja
poštenega, izurjenega v izdelovanju za-
bojev sprejme 714
Jzvezna pivovarna in sladnica
v Senožebah.
Spreten knjigovodja
blagajnik, za raznovrstna podjetja, vešč slovenščine in nemščine, z večletnim službovanjem in najboljšimi referencami, želi premeniti službo. Ponudbe pod „F. P.“, Boljak, pošto ležeče. 710

Nikdar več!
ne premenjam mila, odkar rabim Bergmannove lilijne mlečne mlie z lesenim konjičkom (znamka lesen konjiček) trdke Bergmann & Co., Dečin na L., ker je to edino najbolj učinkujoče medicinalno milo proti solničnim pegam in za negovanje lepe, mehke in nežne polti. Kos po 40 vin. se dobiva po vseh lekarnah, drogerijah, parfumerijah itd.

Kavarna „LEON“
na Starem trgu št. 30
je kakor navadno
vso noč odprta.
Vsak ponedeljek in četrtek
koncert
sesteta na lok.
Z odličnim spoštovanjem
Leo in Fani Pogačnik.

Kupim delnice
Kolinske tovarne
ali
subskripcijsko pravico.
Ponudbe takoj pod „L. Š.“ na upravništvo „Slov. Naroda“. 683

Sl. občinstvu v blagohotno znanje.

V prijetno dolžnost mi je, se slavnemu občinstvu najpriščneje zahvaliti za toliko let mi izkazano naklonjenost. Obenem si usojam najvljudneje naznaniti, da sem oddala svojo trgovino gg. bratoma

Josipu in Juliju Kobé
v najem, katera jo bosta popolnoma neizpremenjeno vodila dalje. Prosim vljudno sl. občinstvo, da ohrani svoje tej trgovini do sedaj izkazano zaupanje tudi mojima naslednikoma.

Z velespoštovanjem
M. Seidl.

Podpisana si usojava slavn. občinstvu naznaniti, da sva prevzela staro in dobro znano trgovino s specerijskim in delikatesnim blagom

M. Seidl v Novem mestu.
Prosiva vljudno slavno občinstvo, da ohrani svojo tej trgovini do sedaj izkazano naklonjenost tudi v bodoče. Imela bova v zalogi vedno sveže ter najboljše blago, stregla slavnemu občinstvu vedno solidno in po nizkih cenah, ter skušala, da cenjene odjemalce v vsakem oziru zadovoljiva. Najvljudneje se priporočava z velespoštovanjem

Brata Kobé.

Stanovanje
1 ali 2 veliki, lepi sobi na ulico, z opravo ali brez oprave, s predsobo, kuhinjo, služabniško sobo, verando in s porabo vrta, povsod električna luč, se odda v odlični hiši. Poiznita daje J. Matelič, Ljubljana, Štefja ulica 10. 668

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Delniška glavica K 3.000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu. Priporoča promese na dunajske komunale srečke à 18 kron, žrebanje dne 1. marca t. l. glavni dobiček 300.000 kron. Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Delniška glavica K 3.000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu. Priporoča promese na dunajske komunale srečke à 18 kron, žrebanje dne 1. marca t. l. glavni dobiček 300.000 kron. Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Delniška glavica K 3.000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu. Priporoča promese na dunajske komunale srečke à 18 kron, žrebanje dne 1. marca t. l. glavni dobiček 300.000 kron. Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Delniška glavica K 3.000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu. Priporoča promese na dunajske komunale srečke à 18 kron, žrebanje dne 1. marca t. l. glavni dobiček 300.000 kron. Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Delniška glavica K 3.000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu. Priporoča promese na dunajske komunale srečke à 18 kron, žrebanje dne 1. marca t. l. glavni dobiček 300.000 kron. Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Delniška glavica K 3.000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu. Priporoča promese na dunajske komunale srečke à 18 kron, žrebanje dne 1. marca t. l. glavni dobiček 300.000 kron. Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Delniška glavica K 3.000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu. Priporoča promese na dunajske komunale srečke à 18 kron, žrebanje dne 1. marca t. l. glavni dobiček 300.000 kron. Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Delniška glavica K 3.000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu. Priporoča promese na dunajske komunale srečke à 18 kron, žrebanje dne 1. marca t. l. glavni dobiček 300.000 kron. Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.
Delniška glavica K 3.000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu. Priporoča promese na dunajske komunale srečke à 18 kron, žrebanje dne 1. marca t. l. glavni dobiček 300.000 kron. Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.